

LIRIČNI POGOVOR

Konstanty Ildefons Gałczyński

— Povej mi, kako me ljubiš.
— Povem ti.
— No, reci mi že.
— Ljubim te v soncu. In kadar ti sveče gore.
Ljubim te v kapi, pa tudi v klobučku suknenem.
Pa na koncertu, na ulici v vetru ledenem.
V javoru, v gošči malin in pod brezo zeleno.
Ljubim te v spanju. In ljubim te v delo vtopljeno.
Všeč si mi, kadar ta ljubka ročica
jajce raztepa — in pade ji žlica.
Pa v taksiju. V avtu. Povsod si mi draga.
Ko v ulico stopiš. In kadar greš s praga.
Ko v prečo z glavnikom lase si razčešeš.
V nevarnosti, kadar od straha trepečeš.
Na morju. V gorah. V galošah in bosa. Zmeraj.
Čez dan in ponoči. Danes. Jutri. Včeraj.
Si všeč mi spomladi, ko lastovka leta.
— Kako pa poleti?
— Kot sončni del leta.
— A ko je v jeseni megla okrog hiš?
— Si všeč mi celo, ko dežnik izgubiš.
— A ko posrebrijo se okna pozimi?
— Te ljubim kot ogenj, ki toplo gori mi.
In tvoje srce me privija v objem.
A zunaj je sneg. In vrane na njem.

ZENI

Jarosław Iwaszkiewicz

Ko bom umrl, utrujen od lepote,
ki jo uho je in oko odprto
lovilo žejno, ne žaluj. Zaspal bom
sit velikega, težkega življenja.
Vse lépo, kar kot ogenj skozme teče,
zleti v višave ali zgine v vetru.
Srce, živo bijoče, bo zastalo.

A glas moj bo postal le mrtva črka.
Tedaj morda pomisliš, da predrobni
so koščki teh besed, ki jih zapuščam,
a vedi, da v zamaknjenju pogosto
besedam pretesno bilo je v prsih.
Ta svet je bil prelep, da bi le tebi
izpel vse svoje pesmi. O, najdražja,
zamaknjen sem v brezmejna bil prostranstva
in kaj vse to srce je občutilo.
A vendar zmeraj, ko so si delili
ga tu ljudje in zvezde tam na nebu,
si ti kot voda zvesta, vedno ista,
bila edina, ki si me ljubila.

ARS POETICA

Jaroslav Iwaszkiewicz

Kaj je v tem ritmu, kakšna tajna sila,
da vse stopi in spet v kristale spaja?
In da v tej žari — v tej posodi iz ila —
pepel vseh smrti spet v življenje vstaja?

Kako te rime zbrati in ujeti,
da tisto večno, kar srce zaznava,
bo šlo nad tem, kar moraš tu početi,
s teboj kot v rokah delavca zastava?

In kakšne note zbirati, da ne bi
zvenele grenko kakor smeh vrh groba?
In zvest ostati — zvest edino sebi
ob vseh očitanjih in v vseh tegobah,